

Direct. miscell. 3. T.

C. F. R. Vetterlein, 1810.

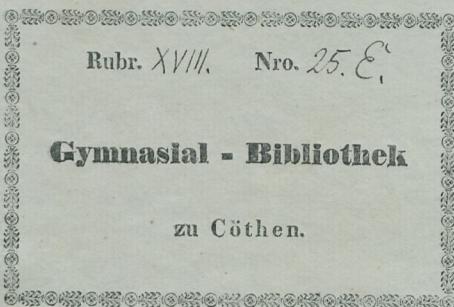
Samuelbaud! (Biss.)

(ell.)

Rubr. XVIII. Nro. 25. E.

Gymnasial - Bibliothek

zu Cöthen.

לְבָית יְהוָה נָאֹה קָדֵשׁ

Psalms XCIII. 5. *Domus Jeboea ornatus Decentia*

SANCTITAS.

DISSERTATIONE PUBLICA

DE

REVERENTIA

TEMPLORUM

ECCLESIAE N. T.

CHRISTO DOMINO,

(cujus Fideles Tempa, Domus sunt. Hebr. 3. 6.

i. Cor. 3. 16. 17. 2 Cor. 6. 16.) propitio

PRÆSIDE

PAULO GYÖNGYÖSI,

à PETTYEN.

S. S. Theol. D. *Eiusdemque Facultatis*, in Academia

R. Viadrina, post carceres, & Exilium suum, Professore Ord.

h. t. Decano, Illustris Ecclesiae Anglicane Presbytero.

In Auditorio Majori, H. C.

Die XX. Octobr. M DCC XXXI.

illustrata.

Defendente

JOHANNE NOUVEL,

Berolinensi.

FRANCOFURTI ad VIADRUM,
Typis TOBIÆ SCHWARTZII, Acad. Reg. Typ.

*Psalm. 69. 10. Quia Zelus Domus tue comedit me, ideo Pro-
bra eorum, qui probris te afficiunt, (in Templo)
ceciderunt super me. Joh. 2. 15-17.*

*Ezech. 44. 9. Sic ait Dominus Iehova, preputiatus corde &
carné, ne venito ad Sanctuarium meum.*

*Jac. 1. 27. Religiosus autem Cultus, apud Deum & Pa-
trem, purus & incontaminatus hic est, immacula-
tum se conservare à mundo.*

*Demosthenes Philipp. Utrum, το ευτεβες, religio, in parvis an
in magnis violetur, idem εστι. Jacob. 2. 10.*

*Socrates ad Nicoclem. Status id pulcherrimum esse Sacri-
ficium, & Cultum Deo maximum, si te quam optimum &
justissimum praestes.*

*Cicero. T. 2. de Leg. ad Divos caste adeunto, pietatem
adhibento, qui secus faxit, Deus ipse vindex erit.
Exod. 20. 7.*

*Epicharmus, Mundam se mentem habes, mundus es toto cor-
pore. Matth. 6. 22. 23.*

*Mero Æneid. 3. Ne qua inter Sanctos ignes in honore Deorum
Hostilis facies occurrat, & omnia turbet.*

- - - Ne mens illusa vagetur, alliganda Deo est.

REVERENDISSIMO, ILLUSTRISSIMO
PRÆSULI. D. D.

EDMUNDO

Gratiosa PERMISSIONE Divina
LONDINENSI EPISCOPO.

AUGUSTISSIMO MAGNÆ BRITAN-
NIÆ REGI,

A SANCTIORIBUS SECRETIS ET DECRETIS
Antistiti, de Ecclesia Reformata, imprimis sub
Cruce gementi Hungarica, immortaliter merito, veritatis
Orthodoxæ Vindici Zelotypo, nostri ævi Phineæ, casto
Antiquitatum Ecclesiasticarum Promocondo, Fau-

tori suo indulgentissimo.

Evaiew, & inter Candelabra Anglicane Ecclesia Aurea eupterptateiv.

HONORATISSIME DOMINE,

Dum in Tempis nostris, Beßηλης quorundam Goetaw, im-
primis Juventutis nostra gestus, (quæ corruptio, non est
læsion, labes & Prevaricatio generationis Filiorum Dei Deut. 32. 5.
Psal. 73. 15.) æstuanti cordolio observassem; illico subiit ani-
mum

mum meum recordatio Systematis Ecclesiæ vestre Britannicae, quam
merito, tanquam Primitive Pieratis Magistrum, επικλησιον Eccl.
N. T., Archetypum, omnes Orthodoxi venerantur; Fides ejus anti-
qua, eadem quæ olim Sanctis tradita; cuius Cimelia sunt Pa-
trum intemperatorum dogmata, Conciliorum legitimorum statuta;
cujus anemuralia, omnia veteris Ecclesiæ Symbola; in cuius
מִשְׁמָה Specularibus (Esa. 54. 12.) illibata servantur Divina
Oracula; in quibus, Sacramentis, sua stat Dignitas, Reverentia &
Majestas originalis, non portentosæ Mysteriis gravida, non absurdis
ritibus turgida, sed simplicia, sincera, qualia à Domino institu-
ta, ab Apostolis tradita; cuius Cultum Θεωπεπον, Regnoque
Calorum εἰςiov, testantur Liturgie Sacrorum; hæc cum animo
pervolvebam, exclamavi: Cum talis sis, urinam nostraræ esse! tum
ex templo, de hac Dissertatione, Academicis nostris publicanda
decrevi, & quidem, sub clypeo Honorissimi Tui NOMINIS, eo
imprimis respectu, ut vobis exinde pateret; quod, χάρις μα
Ministerii mei Sacri, quod, 12. Novembris, anni 1699. à Beatissimo
Patre, ista xata, Ecclesia suæ Patriæ Noacho, D. Henrico COM-
PTON, Episcopo Londonensi, per impositionem manuum Presbyteri.
2. Tim. 1. 6. Vestri, (nimirum Tui, p. t. præspecificati b. m.
Henrici, Amannensis, & Reverend. D. Joh. Millington, ejusdem
itidem à sacris domesticis,) gratiose consecutus fui, exinde
jam per 32. annos, indefinenter me avæξων. Igitur,
innocua hæc Sanctuarii Jēhoval Reverentiam vindicantia lineamen-
ta, eo, quo Rever. Dignitati à tuo Synpresbytero dedicantur af-
fectu, suscipe, & Majestatem Sanctuarii Dei in Britannicis Ecclesiis,
uti hæc tenus Factis, Geftis, Scriptis, ita etiam demum, vin-
dicare suffit; usque dum, cum S. fene Simeone. Luc. 2. 29. 30;
ex Σωτηριῳ, in Σωτηριῳ, in pace dimittaris; tumque illud Cе-
леufma, Tuę Διεπραγματευτεως. Matth. 25. 21. Euge serve bone,
ineas Gaudium Domini Tui. ovans audias; quod tamen ut sero
fiat, eximia Tuę R. D. venerationis Tesseræ causa, serio voyet

Præses P. G.

I. N. D. N. I. C. S. M. U.

Dræceptum illud Sacro-Sanctum Aulæ Cœlestis Lev. 19: 30. *Sanctuarium meum reveremini, ego sum Jebova Deus vester, notanter illustrat Felicitatem & Dignitatem Israëlis super omnes alias gentes, quam Moses considerans admirabundus exclamavit.* Deut. 4: 32-34. *An tale quid magnum factum, aut auditum fuit, ut Deus asserueret sibi Populum. Et 33: 29. Beatus es Israël, quis est sicut tu. Jer. 10. 16. Jacobi portio non est sicut ista, & Israël est Virga Hæreditatis sue, Jebova Zebaorb est Nomen ejus, Num. 23. 13. Psal. 87. 2. 2. Scilicet, felicitas Genitum alicuius est, in possessione rei pretiosissima, & quid pretiosus Deo, omni sufficiente, de quo gloriatur David. Psal. 16. 5. 6. & 37: 25. 26. atqui hoc possidebat Israël, in Jebova & Sanctuario ejus possidente, unde in eo fundamentum suæ Spei constituit. Lam. 3. 24. Psal. 89. 17-19. II. *Dignitas Genitum est in pretio esse apud dignissimos; ea qua Regibus magni fiunt, qui hominum dignissimi, eoque apud alios quoque astimantur, sed quis dignior Deo Jebova. Psal. 96. 4-6. atqui hic solum Israëlem dignatus est, ut foret sibi in Cimmelium. Exod. 19. 5. Psal. 147. 19. 20. Verum, etiam de Ecclesia Genitum Novi Test. sic provocat admirationem Apostolus. Ephes. 2. 13-19. *igitur vos non amplius estis peregrini, sed concives sanctorum Familiae Dei, ad Deum Abramini aggregati. Ps. 47. 10. AEt. 2. 39. 1. Petr. 2. 9. Vos autem genus electum, regale Sacerdotium, gens sancta populus quem Deus sibi proprium cognatum vendicat.* 2. Pet. 1. 4.**

A

II.

II. Dignitatem gentilium Christianorum in eo collat præterea, quod essent *Templa Dei viventis*. 2. Cor. 6. 16. Olim soli Israëlitæ habuerunt *Templum Dei vivi*, in terra sua, sed hic non dicitur NB. gentibus, quod *habetis Templum Dei*, tantum inter vos, sed *estis* ait *vos ipsi Templum Dei viventis*, quod sèpius jam monuerat. 1. Cor. 3. 10. & 6. 19. Eph. 2. 19. Hebr. 3. 6. 1. Pet. 2. 5. Hujus concionis suæ rationem dat. I. *Præmissionem, habitabo in eis, nempe, Templum Dei vivi*, facit aliquem *viva Dei inhabitatio*. Esa. 57. 15. Joh. 14. 23. habitat vero Deus in cordibus per fidem, Eph. 3. 17. & 2. 10. Enim vero, quia *Templum Dei sunt fideles*, utique aliqua debet esse analogia: *Templum juxta ichnographiam Dei*, 1. Chron. 28. 11-19. *erectum, tribus constitutis partibus: Atrio, Sancto & S. Sanctorum*. Hoc propriissimè fuit *habitatio Dei*, Lev. 16. 2. in *Sancto & atrio steterunt Mifihi & instrumenta vasà Domus Dei supellecilia aurea, argentea area, in quibus agebatur opus Dei, sed in Sanctuarium S. quasi Cimbelliarchum Calcis sanctuarii*, ubi Deus *Testimonium suæ præsentia dedit, in illud Adyton nihil illatum est, præter Aram Fæderis Dei, quam Propitiatorum tegebat; debet igitur in fidelibus, qui *Templum Dei viventis sunt, tale adyton dari, Locus quidem habitationis aptus est Cor hominis, Deo viventi.** Es. 57. 15. Ps. 62. 9. Col. 3. 15, sed *huc inferenda est Arca Fæderis, cum Propitiatorio, quæ mediationem quasi peragebat. Designabant ista Christum* D. Heb. 10. 15. Rom. 3. 25. *inferebatur Arca ope velarium, qui non cernebantur extrinsecus, sed tamen manubria per velum protensa animadverti poterant: Fides istius modi vestium instar est, quæ Christum apprehensum infert in cor.* Eph. 3. 17. Matth. 9. 21. 22, atque ibi reponit, nunquam postea inde removendum. Psal. 132. 14. quæ quamvis invisiibilis, tamen extrinsecus animadvertisit protuberantia aliqua, dum fructibus caritatis se prodit. Jac. 2. 18. Tit. 3. 8. Gal. 5. 22. Psal. 45. 15. Matth. 7. 16-20. 12. 33. Quamdiu cor est receptaculum inde egredientium malarum cogitationum. Matth. 15. 19. non Dei vivi, sed *Spiritus impuri Domicilium est, dum ibi eriguntur idola Cordis sui, Ezecl. 14. 4. istiusmodi abominationes*

tiones polluant domum Dei Jer. 7. 9. 30. qui non patitur secum tales cohabitare Prov. 23. 26, solus totam vult, aut mavult tota cedere, Deus & Mammon, Dagon & Arca Dei nequeunt eodem tempore contineri, 2. Cor. 5. 16. Arcam Dei an quis in corde collocatam habeat, cognoscit ex plenitudine illa Dei, cor in-
star gloria nubis implentis, Eph. 3. 17. 5. 18. 19. nam qui Filiū habet, & patrem tenet. 1. Joh. 2. 23. Matth. 11. 27. Joh. 14. 21. 23,
cognoscit ibi extare in suo corde arcā ex tabulis Fidei, si
teneat verba F. non in ore sonantia tantum, sed sententiam
cordi inscriptam. 1. Cor. 2. 10. 12. 2. Cor. 4. 13. 2. Tim. 2. 19. (pro-
ut Christus habuit Legem in Vīseribus suis, Psal. 40. 9.) Ut bene-
ficiū novi feederis. Jer. 31. 33. Psal. 37. 31.

III. Nempe Fideles Templū Dei dignoscuntur, ex actio-
nibus Dei in ipsis: de Templo Salomonis dicit Deus. 2. Chron.
7. 16. Domum hanc elegi ut sit nōmen meum ibi in eternū, eruntque
oculi mei & cor meum ibi omnibus diebus & Populū meū audiam,
& peccata eorum condonabo & eis benefaciam: non secus Aposto-
lus. 2. Cor. 6. 16. quatuor actiones Dei, de vivis Tempis recen-
set. I. Possessionem in ipsis habitabo. Templū Deo quidem
erectum, sed non fuit Dei habitatio, nisi postquam Nubes Glo-
rie impletet, & tunc nec Salomon, nec Sacerdotes potue-
runt confistere in eo, vel ingredi. Exod. 40. 34. 1. Reg. 8. 10.
quo signo testatus Deus, occupatam à se possessionem, ut
sua gloria illud repleret, idque in solidum citra alius ad-
missionem; Nubes Dei Praesentia, testis est Spiritus S. in corde 2. Cor.
1. 22. 1. Joh. 3. 24. Spiritus Glorie. 1. Pet. 4. 14. 1. Cor. 6. 19. 20.
Spiritus Dei fidelibus à Deo sigillatim inditus, argumentum
est certum Proprietatis Dei Possessionis in vivis Lapidibus Tem-
pli Mystici. 1. Pet. 2. 5. qui vicarum quasi ibi Spirituum suum
constituit, quæ proprietas Dei ex emptione eterna Heb. 9. 12.
obligat redemptos ad ministerium Dei Heri sui. Rom. 12. 1. 2.
1. Tess. 4. 2. 3. 8. 1. Pet. 2. 9. Recenset. II. Curam ejus, in ipsis
ambulabo. Christus ut bonus Paterfamilias, ambulat in medio
Candelabrorum septem Ecclesia & hinc novit omnium opera. Apoc. 2.
2. 3. Tach. 4. 10. Oculi Dei perambulantes totam terram, obseruant
quæ Zerubbabel circa domus Dei strueturam suscipit, Zach. 4.

2.10. nulla *Latebra Templi*, quam Deus non perambulet, & quæ fiant animadverat. 2. Reg. 5. 26. Gen. 3. 8-13. Esa. 27. 3. Jer. 31. 26. Fidelis qui Deum sibi inambulantem novit, ita vivit, ut occurrisse sibi Deum gaudere queat. Esa. 6. 45. Psal. 111. 2. cum *Elia*. 1. Reg. 18. 15. & 21. 20. Psal. 95. 1. 2. 122. 1. 2. Apoc. 19. 7.

IV. Recenset III. Actionem Apostolus. Gubernium. Ero ipsorum Deus. q. d. omnem meam perfectionem, sapientiam, iustitiam, potentiam, bonitatem, *ipsorum bono usurpabo*, id enim est Regis, regnum suum perambulantis, ut prospiciat de necessariis & gubernet. 2. Chr. 16. 9. quando Deus hominem suis consiliis permittit, tum eum non dignatur sua habitatione & suo regimine; contra, qui sua consilia spernit & Dei sequitur, Jehova illi vere Deus est. Psal. 81. 12. 13. & 73. 23-25. Recenset actionem Dei. *IV. Aggratiationem eorum, & mihi erunt Populus.* Psal. 33. 12. 65. 5. 89. 10-19. Jer. 32. 40. Ezech. 36. 26-28. Sed vero quales esse oportet, qui sunt *Templo Dei Viventis*, & tum quanta felicitatis habeant securitatem. v. 17. Apostolus insinuat. *Quapropter exite è medio eorum, & separamini, dicit Dominus Omnipotens.* Salomon hujus divinae instructionis compendium exemplare expressit. Eccl. 5. 1. *observa pedes ait tuos, cum adis domum ipsam Dei*, quibus admonet. I. De sollicita reverentia Dei, in ingressu nostro, in templum locum sacri conventus. II. De gestu nostro, qualiter ibi nos manere debeamus, paratus ait ad audiendum potius quam ad dandum solidorum Sacrificium, nam hi non advertunt se facere malum; quibus, cautionem dat, de Principali anima & regulamenta peculiari cultus publici.

V. Quod admonitionem attinet, in ea illustrabimus. A. *Locum, Domum Dei.* B. *officium eorum qui eo convenientiunt.* *Domus Dei*, est Locus cultui divino praestando segregatus, atque ita locus ille habet peculiarem ad Deum respectum, ut exinde fiat facer & sanctus, non tantum tunc, cum Ecclesia in eo loco Sacra peragit, ut quidam erroneè judicant, sed tam diu & semper, donec tali usui sacro consecratus est, nempe, secundum naturam rerum semel Deo dedicatarum, quarum

quarum sanctitas durante ea relatione divina, perpetua est; prout *Jehova* locum *Bethel*, quem *Jacob* Gen. 28. 17-22. in domum Dei voverat & tum consecraverat, etiam post annos 22. quamvis elapsi tot annorum intervallo nemo ibi Deo sacrificaret, tamen *Jehova suam esse vocat*. Gen. 31. 13. & 35. 1. dominum, ibique velle ut *Sacrificium suum Eucharisticum perficeret*; *Sacrificia enim Patriarcharum nulla fuisse Hilaſtica*, sed *Pacificia*, ex Job. 1. 5. vox יְהוָה evincit; *Hilaſtica* quippe in deserto, post vituli conſlationem, instituta eſſe, Jer. 7. 22. liquidissimum eſt; ſic *Arca Dei*, 1. Sam. 6. 1. capta à Philisteis licet 5. mensibus apud Philisteos ſtaret, tamen *arca Dei* vocatur etiam cum inter gentes eſſet; ſic, *Israel* hodie etiam *Populus Dei* vocatur, etſi Jam. 17. ſeculis ſine Deo eſſet *Fœderatio marito ſuo*. Hof. 1. 4-12. 3. 5. Rom. 11. 23. 28. Deut. 32. 42. ita *Templum* pridem *desolatum*, jam per 70. annos, tamen *Domus Dei*; ubi nomen Dei habitaret vocatur. 2. Chron. 8. 11. Esdr. 6. 3. 5. 12. Dan. 5. 22. conf. c. 7. 15. 16. quo collineat dum v. 3. dicitur *domus Dei intus*.

VI. Talia loca, exercitio religionis, à parte ſigillatum erigere, naturæ rationalis iñſinutus urget, unde talis locus religiosus inde à principio mundi, à Deo ipſo approbatus fuit; mos certo ille cum erectione *Tabernaculi Moysi* non incepit, ſed ab exordio Sacrificiorum. Gen. 4. 3. 4. Verbum enim נֵדֶב וְאַדְדָעַת, non offerendi ſolum modum, ſed & *Sacerdotem*, præter Cain & Abel, qui *Adamo* ætate major eminentiortque eſſe non poterat, denique & locum aliquem publicum, ſacris illis peragendis dedicatum extitisse diſerte innuit, ſi textus idem cum Levit. 1. 3. & 2. 1. conſideretur, tum & phrasis. Gen. 4. 14. 16. expulſo Caini à facie *Jehova*, qua Facie Domini, locum praefentia & cultus divini innuit. 1. Chr. 16. 29. Psal. 42. 3. 6. 1. Sam. 26. 19, verum etiam *Sethi cultus* divinus idem probat: ideo legitur de *Noe*, quod statim atque ex arca egressus fuit, altare adiſificavit *Jehova*. Gen. 8. 20. & Patriarcha *Abraham*, *Iſac*, *Jacob*, ubicunque Tentoria figerent, illi co & altaria ſtatutis leguntur, fine ulla præcedenti divina institutione oraculi. *Jacob* signanter vovit locum erectorum

pro cultu Dei, sub titulo *Domus Dei*. Gen. 28. 19-22, quoniam ibi memoriale Jehova fuisse diserte dicitur. Hos. 12. 5. Quo respectu etiam Anglus Commentator, vocem *fūlam* non *scalām* (ut vulgo inepte) vertit, sed *Palatium Dei Ampibitheatrium* dicit, quo collineatur. Apoc. 3. 12. Esa. 6. 2. & Ps. 104. 2. unius Literæ anagrammatismo, sc̄bin, cum *ſin*, grammaticalē *Spiritus S. Sapientia*, prout ibidem, in verbis myoteb & noteb ep̄icrisin ad illustrandum Palatium Dei eleganter exercet, Particula enim *hy* hic non *supra* sed *juxta* significat. Jer. 35. 9. Dan. 12. 67. Apoc. 4. 5. *ichnographiam* itaque *Domus Dei* illius, vedit quam *vovit Jacob Deo* qua tradita quoque *Davidi à Deo* 1. Chron. 28. 11-19. Ps. 132. 5. 6. adeo ut ipse *Jacob* interpretatur quod ea esset *Domus Dei*, eaque ratione *Angelos* ibi excubasse, quia *Domus Aulica Dei* esset v. 16. 17.

VII. Immo Moſes, ipſe Exod. 33. 7. antequam *Arca Tabernaculum* jussum effet à Deo, jam exerat extra Caſtra Tento-rium, ut qui vellet querere *Jehovam*, eo conueniret, ubi etiam confitebat Moſes antea coram *Jehova*. Exod. 32. 26. 27. ubi consul-*tus* *Jehova*, mox jussit ex eodem loco egredi *Levitas*, dum prius se consecrassent ad officia & vindičiam Dei de idolatriſ ſumendam: fed & creditum Antiquis fuit, territorium omne in quo à parte, locus cultui divino devotus non fuiffet prophanum & pollutum esse, quod evidens est. Jof. 22. 23-27. quodſi ait Phineas, immunda videtur terra vestre poffessionis, tranſete in terram, in qua habitat Tento-rium *Jehova* &c. Gentibus certo publica religionis loca fuiffle conſtat. Homeruſ, *Antrum ſacrum Ithacense*, & editissimis monib⁹ *Jovi* hofſias immolaffe, refert. Omnino Jud. 6. 24. fuiffe altaria ſoliuſ gratitudinis cauſa erecta, patet; aſt vota facere 1 Reg. 8. 18. Jon. 1. 16. Hab. 1. 16. & gratum esse, natura docet, Eſa. 1. 3. Matth. 5. 47. nonne ait & Gentiles ſic faciunt: quin & feras ipsas, virtute gratitudinis tangi videas apud Gellium ex Leonis & Androdi hiſtoria. Lib. 5. c. 14. & Elpidis Samii apud Pliniuſ, L. 8. 16. refert Strabo L. 17. 19. *Aethiopes* & *Chinenses* Templa auguſtissima in cultum benefi-ctorum olim erecta: & Cicero de Officiis. I. docet, ex Beneficiis oriri obligationem ad gratitudinis cultum.

VIII. Quæ vero Proprietas & Conditio fuerit talis loci Deo consecrati, ipse Deus. Exod. 20. 24. exposuit, non facietis cum ipso, Deos aureos, sed adificabitis ipsi altare & ibi offeretis sacrificia vestra, in omni loco ubi memoriale nominis mei erit, ego conveniam & benedicam tibi; quibus verbis describitur, Cultus divini locus, quod ibi sit recordatio nominis Jehova, & Deus quoque recordatus sui nominis, eo loco conveniet & benedicat eis: de his utrisque igitur inquirendum nobis jam amplius erit, scilicet in genere, recordatio fit nominis Dei in loco, ubi, super quem, nomen Dei invocatum est, seu quod de nomine ejus vocatur, ut Sacra S. loquitur, tunc, quando locus iste dedicatus est Cultui Dei; ast specialius adhuc quid intenditur, nimirum, Monumentum seu Memoriale Nominis Dei, Symbolum aut Signum, per quod Deus testificatur suum Fœderale commercium cum hominibus; His ita positis, quamvis Arca dicta fuit, Arca Fœderis & Testimonii, in qua erant duas Tabulae. Hebr. 9. 4. id est Liber vel Articuli Fœderis, & Manna, Panis Fœderis, talia Symbola habebantur Divina presentie in suo Populo, sed in Textu Exod. 20. ea arca nulla ratione potest intelligi, quia cum hac à Deo dicta essent, tunc nulla arca extabat, neque haec tenus de ea fabricanda præceptum fuit; igitur Memoriale Dei erat, id, per quod Dei commercium fœderale hominibus testatum esset, qualia memoria fuere Sacrificia, de quibus immediate, eodem versu sermo erat, & Sedes Sacrificiorum, Altare, ibi collocatum; hic enim haec tenus unicus ritus commemorationis & monumenti fuit, per quod nominis recordatio, & Fœderis restipulatio Symbolica, siebat, qui ritus confirmabat ipsis Promissa Dei, & erant Testimonia sua pia memorie, de auditis à Jehova suis Promissionibus, & restipulatione sua per vota spontanea Deo facta; cuius Promissionis utrinque Deus Jacobum admonuit. Gen. 35. 1. jussitque ex suo ipsius Iacobi instituto altare isthic erigere, ut quasi Deus fecisset in votis Patrum altarium, natura instinctum, gratia & Fidei obsequio ancillari, prout in iride. Gen. 9. factum est, velut pleraque naturæ opera, loquela, cibus, potus. &c. in opera Fidei evadunt. 2. Cor. 4. 13. 1. Cor. 6. 20. & II. 26. 28. & 10. 31. quo respectu sàpius sacrifici-

sacrificium combustum super altari, cibus & memoriale Dei dictum fuit. Lev. 2. 5. 6. & 24. Esa. 66. 3. Hos. 12. 5.

IX. Quæris autem, quid bæ ad Novi T. economiam Resp. immo vero plurimum. Etenim, nonne Christus D. Eucharistie Sacramentum in memoriam nominis sui ordinavit. Luc. 22. 19. i. Cor. 11. 24. nonne Christus D. in eo S. præsens est, tanquam Iehova sedebat super Proprietariorum. Psal. 80. 1. nonne itaque locus memorialis ejus sub statu Evangelii N. T. eodem Sanctitatis Symbolo excellit, quo, Locus memorialis nominis Iehovæ sub V. T. & licet hodie non amplius obligamur, tantum ad unum locum sacrum prouti in V. T. & Deus fidelium preces ubicunque fuderint, exaudiatur. i. Tim. 2. 8. attamen nec hodie debet esse talis locus promiscuus, & vulgaris, sed à parte hoc fine segregatus: Summærei, omnia illa memorialia Sacra Templi V. T. comprehensa sunt modo excellentiori. (Matth. 12. 42.) in hoc uno monumento sacro Novi T. Ecclesiæ: Nimirum, sacrificia, panis facierum Iehovæ, Arca F. aureum altare & Thuribulum; Omnibus his Christi D. Corpus & Sangvis in Eucharistia Ecclesiæ, N. T. æquivalent, juxta Apostoli doctrinam. Rom. 3. 25. 26. Heb. 9. & 10. & 13. 8. 20. Apoc. 8. 3. Col. 1. 14-19. 2. 2. 9. Eph. 1. 3. 14. 23. 2. 7.

X. Objectio. Hoc memoriale Novi T. non est aetæ semper presentis in Tempis Ecclesiæ. N. T. scuti illa presentia erant constanter in Templo V. T. Resp. sufficit ibi consuetum esse convenire Christum D. Matth. 18. 20. Quemadmodum Thronus Regni, non deperdit relationem Majestatis Throni, ideo quod Rex non continuo in eo resideat: præterea consideret quivis quod Arca F. non fuit Hierosolymis tunc, quando Daniel apertis Fenestris versus illam adoravit. Dan. 6. 10. juxta statutum Dei. i. Reg. 8. 48. imo monumenta sacra, pleraque talia non erant in loco illo tempore Zerubabelis, tamen is locus ita celebratus fuit, ac si illa omnia praesentia spectata fuissent. Hag. 2. 7-9. Esd. 3. 12. Luc. 17. 14. Matth. 12. 42., sic Filie Pharaonis, in domo Davidis fas habitare non datum, quia 2. Chron. 8. 23. sancta sunt ista ait Solomon in qua ingressa erat Arca Iehovæ.

* (9) *

XI. Ast regeritur. *Omnia illa Symbola Præsentia Dei*, in V.T.
 à Deo fuere mandata, sed in N.T. mandatum tale non legitur. & i.
 Tim. 2. 8. in omni loco jubetur orare Christianus. Resp. id de
 privata oratione dixit Apostolus, non de Publica: Denique
 in istis quibus non legitur in Novo T. novas regulas datas esse,
 tum debemus referre talia in N.T. mandata esse, juxta ana-
 logiam V.T. Symbolorum, veluti Apostolus argumentatur, ex
 tali analogia ad salario ordinaria ministrorum N.T. Ecclesiæ. i.
 Cor. 9. 13. 14. Cum ergo hic argumentum procedit, tum ibi
 etiam procedere concludimus; ita praxis Ecclesiæ N.T. in
 baptizandis infantibus, Christo D. insinuante derivata est ab
 analogia circumcisionis: Perinde Præceptum Sanctificationis diei
 Dominicæ, primi in hebdomada diei. i. Cor. 16. 1. derivata
 est ab analogia cultus Sabbathi diei per transpositionem Periodi Sa-
 cri septenarii. Psal. 118. 24. Esa. 58. 13. 14. Heb. 7. 12. His con-
 sentit Hieronymus in Ep. ad Evagrium. ut sciamus ait ordinatio-
 nes Apostolicas, sumpnas ex V.T. &c. nempe finis adventus Christi
 D. in mundum non fuit proprie novas (præter unam. Joh.
 13. 34.) leges hominibus dare, sed olim das, adimplere, &
 per suum nomen, Evangelium Reconciliationis publicare, quo re-
 spectu fit, ut nullibi in Novo T. inveniatur stylus, à forma
 Legem decernendi petitus, sed ea quæ referuntur, occasionaliter
 succenturiata producantur, quasi per viam interpretationis, pro-
 bationis, exhortationis, applicationis, & non per leges instituen-
 di aut refugendi; ex quibus liquet, quod V.T. aconomia non
 erat Regula simpliciter in casibus præspecificatis, sed tantum
 Analogia ejusdem, id est hoc Regulamentum factum est, secun-
 dum proportionem, qualem, disserim mutuum V.T. aconomie,
 permittebat, & non amplius. Particularis enim applicatio, &
 limitatio, in qua analogia confisteret, judicio & prudentiæ
 Ecclesiæ S. commissa est. Act. 15. 28. *Visum est nobis & Spiritui*
S. ait. conf. i. Cor. 5. 3-5. 2. Cor. 4. 13. quod Consilium etiam
 Clemens Apostolorum Cœtanæus, cuius nomen S. Paulus, vi-
 dit dum raptus erat in Paradisum, scriptum in Libro viae Phil.
 4. 3. in Epistola ad Corintios. *Omnia ait illa officia, que Domi-*
nus nobis præcepit perficienda, debemus loco & die & per quem ille

B

vult

vult ea exsequi, ut ipse definivit juxta supremam suam voluntatem, ast ubi hæc ordinata in N. T. occurrunt à Domino nisi in analogia V. T.

XII. Promissionem Moses allegat his verbis. *Ibi convenientiam te, & benedicam tibi in loco ubi memoriale Iehovæ erit.* Ibidem ait speciali modo suam præsentiam manifestat per benedictionem inibi convenientes effusam, ubi præsentia Gloræ ejus residet; quo sensu Tabernaculum Iehovæ dictum fuit Tabernacula Conventus, nempe Iehovæ, non hominum respectu, prout ipsæ Deus vim notationis expressit in tribus textibus Sacrae S. V. T. Exod. 29. 42. & 30. 36. Num. 17. 4. æque ac in tribus locis, S. S. ad hunc conventum Christi D. in Templis N. T. protestatione sua provocat Apostolus. 1. Thess. 2. 1. Heb. 10. 25. 1. Cor. 5. 4. quomodo vero Deus dicitur convenire fideles, in uno potius loco, quam alio, nunc illustrandum incubit. Quoniam Deus ubique præfens est, *Calum Thronum & Terra scabellum pedum ejus.* 66. 1. & licet in Sacris S. sape legitur de Schechinna, speciali Majestatis gloriae ejus præsentia, & ore plerique versent hanc phrasim, sed quid sit, & in quo ratio ejus consistit rarius recte considerant: Cum loquuntur de Ecclesiis, Tempis, contenti sunt dicere, quod ibi sit singularis Dei præsentia, in Evangelii predicatione & Sacramentorum administratio horis definitis, ast et si id verat, quod Divina Majestas ibi specialiter præfens est, ubi Sacraenta & sermo Dei administratur, tamen non debet singularis ejus Præsentia à Verbo & Sacramentis deduci, verum à diversa ejus relatione, quod ex textu Exodi liquet, ubi de Memoriali Dei nominis & ejus accessu & conventu, velut de duobus punctis distinctè loquitur, quod adhuc amplius evincetur, ex Collatione eorum Textuum ubi Iehova dicitur specialem præsentiam habere, quamvis ibi non erat recordatio verbi gratia & Sacramentorum, e. gr. ad Mosen in Palmo. Exod. 3. 3. & ad Jacobum in Bethel, Gen. 28. 16. & in Sinai. Exod. 19. 18. certe Jacob, qui ubi quietatem Dei, cum Jeremias. Jer. 23. 24. sanctè credebat; in Bethel tamen nesciverat Deum esse præsentem, nempe, tam speciali præsentia Majestate; igitur solida & vera ratio hujus specialis

specialis Divinæ Præsentia, in eo quæri & definiri debet, quod omnibus illis locis conveniat, etenim nos locis sacris non tribuere Sanctitatem essentiale, sed relativam à Præsentia Dei.

XIII. Scilicet, Specificatio Divine Præsentie, qua Deus potius est in uno, quam alio loco, constituit in ejus Familia & Aulico Comitatu, sicut Rex ibi est, ubi ejus Ministri & Aula est, sic Iehova Trebaeth ibi specialiter praesens est, ubi Cœleste ejus Praetorianum Sarelliūm, Ministri Status, Angelii benediti cœlestis aulæ adstant. Dan. 7. 10. Apoc. 5. n. Psal. 103. 20. 21. quam assertionem nostram Sacrae S. convenientem esse patet. I. ex argumentativa collectione Jacobi, quam concludit ex visione ipsi Berbele facta, ubi intuitus Amphitheatrum à Cœlo ad terram usque protensum, & Angelos juxta id susque deque gradientes, exclamat, certe Iehova est in hoc loco, & ego id ignoravi. O! quam terribilis locus iste, non aliis, quam domus Dei, porta, (Aula Cœli, verto respectu moris Orientalium, qui hodie etiam, Residentiam Turcarum Imperatoris, Portam Ottomanicam vocant) patet. II. ex interpretativa expressione, usitata in V. T. de defensione Iehova in monte Sinai ad Legislationem, ubi etiam specificatio Præsentia Divina Majestatis constituit in Satellito Angelorum, ita enim S. Stephanus Act. 7. 55. ait vos legem accepistis per dispositiones exercituum Angelorum, qui quasi Praetoriane cohortes attendebant rebus gestis Tribunalis Legislatoris, & excubabant Throno Universi Orbis Judicis, quam Angelorum Cohortem. Habac. 3. 3. 4. vocat Spiritus S. Cornua ejus ad latus ejus, sub allegoria acierum militarium cornuum: S. Paulus ejus rei bis meminit. Gal. 3. 19. Lex ordinata per Angelos ad manus mediatoris. Hebr. 2. 2. Legem vocat sermonem dictum per Angelos, quamvis in Historia S. apud Mosen, Angelorum mentio non obseretur, nisi quod Iehova descendit super montem in igne voce tubæ. Heb. 12. 18. 19. Exod. 19. 16. vox enim Διατάξης & Διατάγμatis, Prophetis (quos Celeberr. Interpres Jacob. Alting. Angelorum Nomine indigitari velit) minimè convenire videtur, si per ordinationem & imperium explicitur, quo sensu neque Angelis cœlestibus tribui potest; verum si vo-

ces istæ, ut sonant & significant, per militarem exercitum angelorum vertantur dispositionem. Act. 7. 58. & 38. Et Lex juxta manum vel in manu (periinde est) mediatoris, qui mediator dispositus fuit *juxta Angelos per lineas acierum dispositos*. Psal. 68. 18. & 34. 2. voces enim illæ sunt Taeticae militares, atque ita his textibus collineat phrasis. Esa. 6. 2. 44. 26. *Vindicem Israëlis cum Concilio Angelorum representans*. Matth. 24. 31. 1 Cor. 15. 52. 1. Thess. 4. 16. quo sensu istius phrascos evicto, cernere est ruinam illius magni Domini Angelorum, supra Ecclesiam V.T. quod Beatissimum. I. Coccojus, ex Hebr. 2: 2, instaurasse nifus est, si quidem expressio S. Stephani & Pauli hæc processit, ex hypothesi, quod specialis Praesentia Divinæ Majestatis, ubicunque esset, fulgebat in casulis celestium Angelorum: ea ratione illætres apparitiones Dei Majestatis in S. Sacris describuntur per comitatum Exercitum Angelorum. Esa. 6. 1-3. Dan. 7. 10. Deut. 33. 2. Psal. 68. 18. Luc. 2. 13. 68. 18. Luc. 2. 13. Apoc. 18. 1. Christus D. quando dicitur, *venire cum Gloria Patris sui exponitur, cum exercitu angelorum*. Matth. 16. 27. & 24: 30. 31. Marc. 8. 38. Judæ v. 14. 1. Thess. 1. 9. 19.

XIV. Hoc modo igitur Praesentia specialis Divinæ Majestatis, in loco memorialis nominis ejus concipienda, tum in Templo V. T. E. tum in Oratorio sacris Christianorum sub Evangelio: nempe, quod Cœlestes militiae ibi excubant & observant ordinarie Comitia Regni Cœlorum. Ecclesiæ N. T. velut in Aula Heri sui, secundum Symbolicam Visionem. Esa. 6. 1. Ezech. 1. & 8. 4. & 10: 1-4. quod *Gloria ejus Templum impletivit*. Joh. 12. 41. i. e. Angeli Seraphim Stipatores ejus. 2 Reg. 6. 17. ad quam *Satelliti Gloriam collineat Christus D.* Matth. 26. 53. *sistat mibi duodecim Legiones Angelorum*, præter eos qui stipabant in præsentiarum. Joh. 1. 52. Matth. 4. 11. quæ Legiones Angelorum tunc in templo Hieros. adhuc dum velut in Aula Dei Regia præsidium agebant, quos opponit ut suos servos, servis Templi Pontificum. Joh. 18. 36. ad quos angelos in Templo tum excubantes Satan etiam intendebat, cum in Alam Templi Christum. D. statuisset, & sollicitasset ut se proverberet in terram. Matth. 4. 5. 6. *quia ait Angelis suis in hoc Templo*

*Templo excubantibus mandabit de Te, ut brachiis excipient, ne impingas, ex Psalmo 91. n. 12. assecurationem producens, quos Angelos, v. i. 4. Absconditum & Umbram Altissimi & Alas Omnipotentis nominat. Psal. 18. n. 68: 18. 104: 3. 4. Quæ etiam est ratio cur Christus D. Satanæ non retorqueat, verba Promissionis illico. v. 13, subnexa, calcabis Serpentem & Draconem, cum tamen nexus Tentatoris actus id quasi requirebat ut replicaret: scriptum est calcabis serpentem; & Satanam illa responsio magis fortean feriisset; ast Christus D. alio dicto refellit. Deut. 6: 16. non tentabis Deum tuum: nempe, quia C. D. nondum caput serpentis contriverat, unica sua oblatione nondum consummata. Hebr. 10. 10, atque ita Angelis Templum sacrificiorum cultum adhuc ibi observantibus, vel tantillum deserere nondum licuerit, inde, capite serpentis illius Tentatoris per crucem contrito. Col. 2. 14. Hebr. 2. 15, vox illa Angelorum paulo ante destructionem in Templo auditæ, migramus bine (serio hic sane considerari meretur, quod, hunc Psalmum *Satan*, de sui capitib[us] contritione per Christum, loquentem citasse solum in Sacris S. memoretur, Christoque D. opposuisse; & quod, quanto pudori sit Christiano cuivis Librum Psalmorum, memoria non tenere, siquidem Satan, præ reliquis Sacris S. illius studio inhæreat.) Atque,*

XV. Hoc sensu Rex Agrippa urgebat in sua declamatione Judeos paulo ante fatale eorum excidium, qua dehortabatur, in conspectu Templi eos allocutus, a Rebellione contra Romanos. Ego ait in Testimonium voco hodie sacrum vestrum Templum & Santos Dei Angelos ibi excubantes. Jos. de B. I. L. 2. c. 16. confer S. Pauli Paraclesis ad Timotheum. Cap. 3. 15. ut scias quomodo versandum sit in domo Dei Ecclesia Dei Viventis. c. 5. 21. obtestor te in conspectu Dei, & D. nostri J. C. & electorum Angelorum, qui electi, id est sequestrati & dispositi sunt ad excubias in Templo, domo Dei agendas 1. Cor. n. 10. Eph. 3. 10, ut vox electorum hic idem est ac Sanctorum Angelorum, id est segregatorum ad hoc praesidium Ecclesiarum. Marc. 8. 38. Luc. 9. 26. 1. Thes. 3. 13. Deut. 33. 2. Judæ v. 14. adeoque ex illo textu, qui electionem & reprobationem angelorum, extorquent, insulte faciunt:

faciunt: *huc respexerunt LXX. & vulg. V. Psal. 138. 2.* ἐν
 ἀντριῶν ἀγέλαιον. In confiteitu Angelorum psallam tibi, adorabo ad S.
 Templum tuum, & confitebor Nominis Tui ibi memoriali, eo sensu
 intelligit Ecclesiastes. cap. 5. 6. ne dicito coram angelo, id ex er-
 rore obrepit. Vox enim Angeli sapius in Sacris S. collective su-
 mitur. Psal. 34. 8. 35: 6. Luc. 2. 13. Gen. 23. 1. 2. huc mentes Ju-
 deorum erigere voluit. Spiritus S. cum in Templo Salamon
 Parietibus, Januis & Cortinis Cherubinos depictedos jussit, iisque
 Propitiatoriorum protegere. Exod. 26. 36. 37. 1. Reg. 6. 29-35, qui
 Angeli dicuntur. NB. Cherubim Glorie. Hebr. 9. 5, id est divinæ
 Majestatis præsentia, de quibus monet Apostolus, notan-
 ter, nunc disendens ex parte, non esse sibi institutum, nempe de My-
 sterio Angelorum etiam Templis Novi T. quia inferius
 cap. 12. 22, de eo loquendi, methodus rei tractandæ postu-
 labat. Id expressit Salomon Ecclesiam N. T. vocans Societatem
 Machanaim, duobus exercitibus constantem, uno cœlesti an-
 gelorum. Gen. 32. 2. altero terrestri Ecclesia militanti. Cant. 6. 7.
 10. Hebr. 12. 22. 23. prout nempe. Hebr. 1. 6. cum introduxit
 Pater Primogenitum in oīxpevny dixit, adorate eum Angeli omnes,
 eodem modo atque in jactis hujus primis fundamentis, Job.
 38. 7. omnes psallebant, sic in executione Redemptionis hujus
 oīxpevny, omnes Angelii, (qui, Luc. 2. 13. illa multitudine dicitur)
 Ecclesiae militanti concinabant, & hodie dum concinnunt.
 Apoc. 5. 11-14. & 15: 2-4, quo collineant phrases. Psal. 84. 8.
 cunt de Turma ad Turmam confedelam ante Deum in Sion, לְהַלֵּל
 enim Turmam, ex una parte Angelorum significare, in exer-
 citum ordinatam liquet. 2. Reg. 6. 5. & 7: 6. Psal. 110. 3. quæ
 omnia evincunt, quod ubicunque Sacrum memoriale nominis
 Dei esset, i. e. insignia Divina cum hominibus confedera-
 tionis, ibi Sanctissimi Spiritus angelici, ut Aulici satellites Dei es-
 sent: neque hic silentio prateriri debet, Judeorum hodier-
 norum opinio, de suis Synagogis, quod Angeli sancti frequen-
 tant eorum convenitus, & una cum illis Deum celebrant, & singuli Ju-
 dei in Sabbatho, ē synagogis à duabus angelis dominum deducantur, li-
 cet, hodie tale memoriale nominis Dei, in conventibus
 non habeant, nisi tantum imitabile, nempe, Cistam, cum
 Volumine

Volumine Legis, loco antiquæ Arce E. hinc sic loquitur Seder Tephilloth. Forma precum eorum, O! Domine Deus noster, Angeli superna militia accede Populo tuolraeli in his terris &c. & simul Trisegium. Esa. 6. 3. subne^ctatur: Huc etiam intendisse Rabbinos, cum dicarent, ignis sacrificii fuit scala Angelorum, per quem ascendunt & descendunt. Baalhattrurim. Jud. 13. 20. & quod Angeli tunc Templo exce^ferunt cum Lev. 16. Pontifex in S. S. expiabat. conf. Luc. 1. 10. ut nequicquam Angelos ad expiananda peccata contulisse innueretur. Esa. 63. 3. Deut. 32. 12. Esa. 43. 25. & 50. 8. huc collineat Proverbium illud Turcarum, ne aperias fenestras ante arcum Angelorum. q. d. ne detegas vultum tuum in conspectu Sanctorum A.

XVI. Obiectio. Talis Angelorum Praesentia in Templo V. T. forte adstinet, ast talis vigilia exercitus cœlestis sub Evangelio in Tempis neutiquam observatur. Resp. Ecur non. An memoriale F. Gratia, ejus insignia Symbola in statu Ev. minus digna sunt excubibus Angelorum? An exempli sunt Angelii, ministerio corporis Christi D. Mystici. 1. Cor. 12. 12. & humanae naturæ Iesu Christi cum tamen ipse sit factus angelorum caput & Rex. Eph. 1. 21. 3. 9. 10. 1. Tim. 5. 21. Col. 1. 16-20. Hebr. 1. 5. 6. An Christus D. hodie in Ecclesia adesse. Matth. 18. 20. & Filius hominis esse desit. Matth. 16. 20. quo respectu tamen indefinenter angelii ad ipsum convenire tenentur, Joh. 1. 52. qui in Exordio sui adventus in carne illum convenerant, Luc. 2. 13. hinc demonstrat Apostolus. 1. Cor. 11. 10. Venum ferre debent mulieres in Ecclesia super capite, propter Angelos, nempe præsentes, secus argumentum vacillaret; Cur enim potius in Tempis se ve^rare debent, quam in alio quoconque loco, nisi Angelorum praecialis præsentia & vigilia in Tempis Ecclesiæ adesset, tanquam Inspectorum Dei inter Fideles. Ideo Apostolus vocat Angelos λειτεργικα πνευματα, Hebr. 1. 14. esse missos ad Διακονιαν heredum salutis, tunc, cum Liturgiam sacram peragerent in Ecclesiis suis, quasi Diaconi observatores Cultus Divini Tenoris in Cœtu facro: quo collineare dicit insignis interpres Angelus. I. Medus phrasin. Apoc. 1. 4. 5. à Spiritibus 7. qui sunt in conspectu Dei, oculi agni 7. Commissarii Liturgie sanctæ; huc refert

refert Clemens Rom. Ep. ad Cor. locum Deut. 32. 8. juxta LXX.
Versionem, *dissolutis Fines terminorum gentium, κατ' αγγελων.*
Dei.

XVII. Et omnino Patres Antiqui, non minorem reverentiam requirebant in Templo Christianorum, quam Judei in Templo V. T. quod liquidum est ex Chrysostomo. Hom. 36. in I. Cor. cum reprehenderet auditorum indecoros in Templo gestus, cum invicem colloquerentur, & teatō capite sedenter, & complementis se mutuo occuparent, non Tonfrina ait, neque unguentaria officina, neque ulla alia opifcium Tabernacula est Ecclesia, sed locus Angelorum, Archangeli, Regia Dei, ipsum Calum. in Hom. 4. cogita apud quem proxime stas quibuscum invocas Deum, scilicet cum Cherubim, & omnibus Celi virtutibus exercitibus, animadverte quos habes socios: Et Hom. 15. in Epist. ad Heb. de illis qui riderent in Templis. Regiam ait quidem ingrediens, & habitu & aspectu & incessu te componis; Hic autem vere est Regia, & hic plane talia, qualia caelestia, & tu vides, atque scis quidem, quod tu non vides, audi vero quod ubique adsunt angeloi, assunt Regi suo, & sunt impletar omnia incorporeis illis Potestatibus. D. Augustinus agnoscit haec ita esse, cum in Luc. 1. ita exclamat, non dubites assidere Angelos ubi Christus D. assit, & in Ecclesia administratur, illi psallunt Deo, & tu stertis. vide Tertullianum Lib. de Or. c. 12. Quae omnia eo fusius adduxi, ut possim perfvadere, prophanos Christianorum in Templis gestus, aetus, sanctis angelis, Deo, fastidium, naufragium, (ut olim Israël Psal. 95. 10.) & tandem creare detestandum; ut morum in sacro catu corruptelas, ad præceptorum honestatem, retrahere, & Disciplinam Primitive Ecclesie, postquam ea naufragium perpessa est temporibus dissolutis imponere, pio nisu contenderer revocando vetera instituta Christianorum, quæ jam ineptis pridem ingenii, ludibrio sunt: Ex his itaque Christianus Cœlestis Aula generationis Candidatus, satis perspicere potest, quanta esse debet prærogativa, Dignitas Domus Dei Templi hodie quoque: qui haec vera esse credit, nonne laxa exclamacione admirabitur (cum Jacobo, angelos descendentes ad Bethel, Dominum Dei) Templum ingressus: O! quam reverenda sunt haec loca;

*loca; cum Davide: quam desiderabilia Tabernacula tua Jebova Ze-
bae. Psal. 84. 1. quam itaque Deo decenter, quam reveren-
ter, cum sancto tremore, filiali tamen Parresia, nos in Tem-
plo componere debeamus. Hebr. 4. 16. & 12. 28. 2. Pet. 3. 14.
Marc. 5. 33. Rom. 11. 20. nunc nobis demonstranda officia eo-
rum, qui in Templum, Deum adoraturi, conventuri sint.*

*XVIII. Officia fidelium in Ecclesiam congregatorum,
phrasim symbolica, ita Ecclesiastes expressit. Eccl. 5. 1. observa
pedes tuos, cum adis Domum Dei, ubi verbum יהוָה tum motum
ad locum tum motum in loco tum motum à loco intimare, li-
quido docent admonitionis verba in seq. v. 2. ne acceleres
ore tuo, & animus tuus ne festiner cuiquam proferre coram Deo, v. 6.
neque dicas coram angelo, errorem esse, nempe his, qualiter pa-
rati esse debemus, & ingressuri Tempa Dei, & ibidem sacris
vacaturi, & finito cultu ad privatas ædes & occupationes re-
verfuri, instructos nos vult Spiritus S. id docent interpretes
qui phrasim, observa pedes tuos, reducunt vel ad diverbiū il-
lud, illotis pedibus, vel ad mores discalceatorum Orientalium in Sa-
cris, de quo jusserrat Deus ad Mosen Exod. 3. 5. & Josuam.
Jos. 1. 15. Pedum enim lotio à Patriarchis longe ante Mosen
usurpata. Gen. 18. 4. & 24; 32, inde à principio Lapsus; ut dein
symbolica fuerit, sanctificationis & victorie fidelium, (ex col-
laterali poena serpentis. Gen. 3. 14. cibi pulvris) obsignatio. Esa.
49. 23. & 65; 25. Malach. 7. 9. Mich. 7. 17. quod pulvis pe-
dibus Sanctorum, propter quem, calcaneum eorum Satan
appetit, demum diluendus erit: Christus D. hoc ipsum
diferte lotione pedum Discipulorum. Joh. 13. 5-12. & mandato quo
instruxit. Matth. 10. 14. expressit: unde Symbolum Lorionis pe-
dum. 1. Tim. 5. 10, in Ecclesia primitiva, communionis fidelium
emblema fuit, huic Mysterio pedis collineat Professio Jacobi.
Gen. 30. 30. benedixit tibi Jebova ad pedes meos, benedictio Ju-
de. Gen. 49. 10. non recedet sceptrum à Juda, neque פְּרַמְּרָנָה
ex interpedes ejus, פְּרַמְּרָנָה ad placitum statutum Psal. 2. 7. Fili;
Et pedes calceati Filiae ingenuæ. Cant. 7. 1. à Patriarchis, Gen-
tium Doctores, derivarunt ad sua sacra, illa Symbola, Pita-
goras. apud Iamb. Protr. 21. ἀντιστότος Θεοις πρεσβυτεροι. Con-
sentien-*

sentientem habemus Iustinum M. in 2. Apol. ubi monet illis qui intrabant Templa Gentium, à Sacerdotibus mandatum fuit ἀπολύται, exue calceos, quem morem Lii gentium à Deo haurerunt dicente ad Mosen, exue sandalia, quia locus in quo stas, sacer est, qua ratione, etiam hodie apud plerosque Orientales piaculum esse, calceato pede templorum pavimenta calcasse, hac nudipedalia sacra.

XIX. Hunc morem ab antiquo Judeis in usu fuisse Maimonides in Beth Habbechira. C. 7. & R. sal. Lev. 19. 30. extra dubium ponit, quem morem ex radicata Patrum traditione profluxisse in Synagogis in Occidente ait Buxtorf. Syn. I. L. 5. c. 5. de ferro immurato ante fores S. eorum. Sed vero altius repetendum est, istius Symboli denudationis pedum in cultu sacro, & ceremonia phrasis, attende pedibus tuis, nempe, Spiritus S. in institutione ejus respexit, & in perpetuam recordationem ponere voluit, mysterii Promissionis Prima Fæderis Graia Systema & Cynofuram. Gen. 3. 15. Inimicitiam ponam inter te & mulierem inter semen tuum & bujus, hoc concret tibi caput & tu mordebis ejus. NB. calcaneum, quibus verbis, summa omnis machinamenta Satanæ contra Semen Ecclesiæ, & vittoria hujus super Satanam, emblemata pedum adumbratur, Apoc. 12. Psal. 18. 3. 4-37. 41. & 47: 4. & 60: 10. & 68: 24. Rom. 16. 20. hinc verbo ambulavit totius Fidei Systema, Spiritus S. expressit. Gen. 5. 22-24. Deut. 5. 36. 1. Reg. 14. 8. Gal. 2. 14. Eph. 6. 15. inde dicitur, Jacob, Gen. 25. 26 manibus apprebendit calcaneum propter Esavum, ex quo gestu, nomen & Esavo & Jacobo, inditum, propter viatoriam Jacobi, ut feminis Promissionis, super Esau. Hos. 12. 4. in utero calcaneum preffit Fratris sui, & robole suo Principem se gestit cum Immanuele: jus nempe Primogeniture hic primo memoratur in Sacris S. quod jus, erat divini Fæderis hereditas, Hebr. 12. 15. haec tenus enim nemo gemellos in Familia Patrum pepererat, quo difficultas successionis Lineæ Sanctæ, suboriri quiret, nunc in utero gemellis, hoc dubium obvenit; id jus Esau fibi vendicat in utero, cum nondum natus esset, ideoque neque Primogenitus, neque sciret, an prius ille nascetur, de eo collisi in utero, usque ad matris parturientis

tariantis detestationem, Esa. 48. 8. & ideo cum Jacob, postquam illi dictum fuisset. Rom. 9. 12 13. Major serviet minori, vicit Esavum & Principatum Primogeniturae, Esavo adhuc in utero præoccupavit. *Vi oraculi*, quod intellexit Jacob etiam in utero, & que ac Johannes B. salutationem Marie. Luc. 1. 44. Exinde uti antea gemellorum in utero Duellum palam fuit, nunc in partu quoque *jus illud Esavo* cedere noluit, propter calcaneum conterentem caput serpentis: ex hac revelatione oraculi in utero Jacobo facta, postea licitus est ab Esavo sibi vendi *jus primogeniturae*; fecus, id *nature lumine*, tanquam ipsi contrarium excogitate, ut emeret, & quidem prævio *Sacramento etiam jurisjurandi*, Jacob nequitiam poruisset; Matth. 16. 17. 1. Cor. 2. 9. 10. 2. Cor. 8. 16. huc collinebat *Lex Dei*, de *Viro Discalcedando*, Fratram suam thoro connubii sui excludente. Deut. 25. 9. idque ideo, quia v. 7. *semen* (Gen. 3. 15.) *Caput serpentis* conterens, in Israele excitare nollet, quo etiam S. Johannes. B. phrasu sua, cuius non sum dignus corrigiam calcamenti solvere, Joh. 1. 27. digitum intendebat, huic respexit poena Ægypti à Jebova discalceandi, in emblemate nudipedalis Esiae, cap. 20. 2-9. per triennium, respectiva ad duos testes occisos, tribus diebus, cum dimidio, in platea Ægypti: Apoc. II. 8. 9. farcifice projectos; Et exercitatio Davidis in Joabum (propter sanguinem innocenter, collocatum in calcamentum suum ad pedes suos. 1. Reg. 2. 5. 6.) ut grallipes non deficeret ex domo Joabi. 2. Sam. 3. 29. & illa Promissio Psal. 60. 10. Esa. II. 15. Luc. 10. 19. Cant. 7. 1. Quorum mysteriorum nexum, cum mandato de exundis calceis, si serio considerasset, Vir Polyglottos, Præclarissimus. D. Georgius Veresioi. p. t. in illustri Gymnaſio Ref. Claudiopolis, Philologie & Theologie & Philosophia Professor exquisitusissimus, sensum literalem, cautionis illius, Exod. 3. 5, exue calceos, non tam severo fugillasset, in Dissert. sua omnino largam Musarum Lucernam olente, de *Palma ardente*. Utinam defunctorum olim Heroum Ecclesia Leonum. Isidori, Oecumenii, Prudemii, (quos propter Literalem sensum, Literiones insignit.) barbam tam præfincie non vellicasset; & perpendisset, quam latam viam hodie ad exitium Matth. 7. 13, pandat Sacrarum S. Literalis

sensus vexatio, exemplo Thome Woolston Angli, qui, nuper. de Dei Jesu C. miraculis Librum edidit, quo veritatem Literalem Historicam eorum tollat, mutatis omnibus factorum circumstantiis, in Proverbiales Meronymias hyperbolas, & in omnes qui Literalem exegesin sequuntur, sic debachatur, ut hominem *Herculis mysteriis* nuper initiatum, aut in Bachiorgiis pergrancatem quis cernere se crederet; ille sua ordoxia, Christiani Orbis muros pulsare, qua potest animi contentione allaboravit, suo eosdem loco moturus; verum gloria in excelsis Deo, qui excitavit Davidis huic Goliatu prosternendo pares, ut proxime Praclarissimum Theologum, D. Christoph. Wollum Lipsensem, qui in Libello de Jesu Spirituali in Anglia rediivivo, *Satyræ* hujus Cantabrigiensis viscera rite exenteravit & sale Sickemitarum consperfa, Christo D. igne baptizanda commisit.

XX. *Sufficio* alicui de calcanei & calceamenti arcanis, in œconomia gratiæ altius considerandis occurrere queat, & ex Naturaliarum opinione, si fides hoc puncto illis debeat; tradunt illi, quod sensitiva quoque antipathæta, tanta sit inter aspectum serpentis & hominis nudi mutuum, ut serpens hominem sollicite fugiat, quasi insinuat naturæ, Deus repræsentare voluit maledictionem illam, quæ in serpentem pronunciata est, tunc, cum nudos protoplastos, jam a se seductos coram Tribunalii Dei stantes cerneret, Gen. 3. ii. 15. non secus ac Chami maledictionis symbolum Deus extare voluit, in cutis Chamitarum fusco colore, quoniam dentatum Patrem Noachum derisifet, Gen. 9. 22-25. Jer. 13. 23. Amos. 9. 7. de serpentum antipathis cum homine, adhuc alius pluribus, Rupertus. L. 3. de Trinit. c. 20. dicit, *haec ita esse ipsorum qui serpentum industriam exploravunt, sida relatione accepimus.* Serpentis calliditatem & solleritiam in allegorica pedum observantia innuit *Testamentum Danis.* Gen. 49. 17. 18. conf. Matth. 10. 16. & Targum Hier. cum Filii ait mulieris defarent verba legis, operam dabis tu serpens, ut mordeas eos in calcaneis ipsorum, eo fortean veteres emblemata dirigebant, dum Dracones Theaurorum custodes pingebant, & serpentes Aesculapio consecrabant, cum Archistrategi bombardas ad figuram capitis serpentis. Gen. 3. 15. efformarunt & certis cohortibus, tesseram Draconis

tonis, (Dragoners dicti) pratulerunt. Hanc *figacitatem* Serpentis experti illi, qui se *stygio isti Draconi* sponte docendos devoverunt, qui ut eum *Familiarem* sibi redderent, quasi in *spелеa* ejus descenderunt, inter *Literatos magna nomina*, Plotini Discipulus, *Porphyrius*, *Præceptoris* sui vitam scribens, notat ubinam, in *Iidis Templo Roma à sacerdote Spiritum stygium hauserit*; eum *Paronum* multi *Pape Romani* sibi Sacramento elegerunt, adeo ut refert Brightmann in Apoc. 2. 13. & *Wolfs Memori*. T. 2. *viginti & quatuor Papas* fuisse, qui Pontificatus potiundi gratia hac *impieate insigniter Nobilitati* fuerint, per totos 80. annos à *Sylvestro II.* ad *Gregorium VII. Platin* testatur.

XXI. Quod Mahomedanos concernit, de ritu pedes discaleceandi in suis Mosquitis, omnibus notum est. vide *Barthol. Georgieviz. L. de ceremoniis Turcarum.* Verum ne exemplo Christianorum etiam hujus ritus praxis destitutos nos quis dicat, referam verba *Zaga Zabo Æthiopum Episcopi*, Legati à Rege Abyssinorum Davide, ad *Johannem III. Portugalliaz Regem.* Prohibitum ait, est inter nos ne aut gentes, aut canes in Templo intrent, non datur nobis adire Templum, nisi nudis pedibus nec licet nobis in Templo ridere, colloqui, obambulare &c. *Damian.* à *Goes de moribus Æthiop. conf. Gr. Nazianz.* in or. Fun. pro Patre, laudat matrem Nonnam, quod in Templo ne vocem quidem emitteret, nisi de *Psalmissis*, nec unquam tergum altari obverterit, aut Pavimentum Templi Dei conspuerit. &c.

XXII. Cautio ab Ecclesiaste suggesta, est, *obserua pedes tuos.* Pes est basis cui corpus innitur & quibus lassis hominem ruere necesse est, hinc piorum calcaneum toties conterit *Satan*, quoties eos in lapsus graviores præcipitat. Ps. 38. 17. suffragante *Augustino.* in Psal. 49. 6. *Diabolus ait calcaneum obseruat*, quoties laberis ut dejiciat te, ille observar pedes tuos, Tu obserua caput ejus, & sic non apprehendet calcaneum tuum: phrasa itaque, attende pedibus tuis & pone calceos; non solum externi cultus divini ritus insinuantur, sed omnes affectus & effectus cordis, fideli hominis interioris, ad sacra divinæ reverentiaz consecrati, stylo Spiritus S. nempe, uno gestu

gestu religioso memorato, omnes actus devotionis praestandos intimat; veluti *Apostasiam Israël à fide Patrum* exprobrat hac una phrasí, non audiverunt me. Psal. 81. 14. Jer. 25. 4. 7. & phrasí, non ambularunt in viis Dei; sed pone Deos alienos iverunt. Deut. 6. 15. prouti & Fidelitas & Victoria piorum exprimitur, non flexerunt genua Bala. Rom. 11. 4. & 16. 20. conf. apophtegma Iose Joëzeris F. in Abooth. c. I. § 4. Sit domus tua, domus cætus sapientum, & conserge te, pulvere pedum ipsorum, nempe ipsorum fortean vult dicere. Gen. 32. 24. vajjeabec, & pulverizabat cum ipso. Hof. 12. 4. Cant. 3. 6. vide &. Targum. H. ad Deut. 33. 3. non cessant à doctrina legis, & ecce veniunt ad pedem nubium ejus. Hebr. 12. 1.

XXIII. Ast vero, quoniam plerique in his duabus, interne & externæ, in cultu publico devotionis conjuncturis, in extremum ruunt, corporis gestum in Templo fine peccato negligi posse putantes; placeat L. B. pro hujus pestifera irreligiositatis cura, quædam apotelesmata publicare, ad impedendum hunc Ecclesiæ Christianæ contagiosum morbum; sanat ait ille Confessio morbi. Psal. 32. 3. 4. Sam. 12. 13. consideranda igitur hæc pauca omnibus sobria conscientia insinuari obtestamur. A. Quod omnes pro certò tenent, se sollicitos esse debere, non solum pro glorificanda anima sua in Cælo, sed etiam corpore suo glorificando. 1. Cor. 15. 43. præmium autem 2. Cor. 5. 9. 10. gloria, opus laboriosum præsupponit. Rom. 2. 6. Ergo debemus Deum in hac vita, aquæ in corpore ac in anima glorificare, si velimus utriusque in resurrectione glorificationem. 2. Cor. 4. 16. Gal. 6. 5. Rom. 8. II. Psal. 63. 6. 84: 3. B. quod sicut cultus externus corporis sine animi cultu interno, est cadaver & morticinium; ita internus cultus, sine externo, est quid imperfetum & incompletum, (non enim vult Deus, ut vera religio fieret Simia superstitionis) Efa. 29. 13-16. Jac. 4. 8. Perinde, atque animæ separatae glorificatio, sine corpore non est consummata, usque dum redundantur vicissim. 1. Cor. 5. 4-10. Rom. 8. 23. Job. 19. 25. 27. Psal. 16. 9. 10. Apoc. 6. 10. II. C. Quia, qui tantum derogant in exhibendo cultu externo Dei publico, e. gr. genuflexionis, capitii detractionis, similiumque gestuum, committ-

committunt consequenter idolatriam; nonne enim, communicare signa honoris, aliqui creature, que soli Creatori competunt, est idolatria; ergo via contrarii, quanto magis si negligatur officium cultus externi Deo debiti, velut homagii nostri erga Deum Symbolum, ut Regem sanctissimum, reputabitur in reatum idolatriæ & sacrilegium: imò prevaricationem fidei, nequeunt enim negare, partem peccati idolatriæ, in illis externis corporis gestibus confistere idolis exhibitis Esa. 44. 15. 17. 46: 6. Rom. n. 4. Dan. 2. 10. immo, cum 1. Pet. 2. 9. Christiani Regale Sacerdotium vocantur: Sacerdotum autem in V. T. vestitus peculiaris à plebejo distinctus, ab ipso Jehova definitus est, patet vel in ipso corporis externo vestitu fideles N. T. in Tempis, ubi Sacerdotium exercent, diversum à mundano vestitu, Rom. 12. 2. gestare debere, qui humilitatis coram facie Præsentia Dei, Symbolum sit, Sof. 1. 8. nam ea, quæ natura sua alioquin adiaphora essent, circumstantiae tamen causa, fiunt Dei aut Sacre rei, idiomia; qua si transferrantur ad rem non sacram, erit prophanaio rei sacre, quo respectu damnantur allocationes, & complementa honoris Civilis in ingressu erga alios in Templo confidentes, inter sacra, curiosa plerumque phantasia delata; nam quæ impietas est, cum ad Deum cœperis, ad homines misso Deo converti. D. Quin Corporis cultus, licet in seipso consideratus ex iis sit, quæ dicuntur minora legis Matth. 23. 23. Luc. n. 42. & honor Deo per corporis gestus exhibitus in se coram Deo, non est maximus (quamvis nec nullius) valoris, attamen voluntarius & præsumptuosus neglectus (quasi assulas die Sabbathi præficiè colligentis. num. 15. 32.) tam minoris officii etiam, fluit à profana cordis dispositione & mente cauterizata. 1. Tim. 1. 7. 8. & 3. 3. 5. Tit. 1. 15. 16. Gen. 37. 10. 48: 17. 18. Ezecl. 83. Atque cultus iste corporis fidelium sacerdotalis presupponit Temporum etiam terrenorum munditiem feriò curandam esse. Præfentia enim Divina quantopere detestatur immunditiem Temporum, clarissime monuit Deus. Deut. 23. 14, utpote, quæ maximum Dei contemptum arguit; unde Iobu 2. Reg. 10. 27. etdem Baalis peculiari contumelia affecturus, in latrinam vertisse

vertisse dicitur; adeo certo *Templis munditiem* convenire putavit Apostolus, ut *corpora Fidelium Templis conferens*, argumentum inde duceret, de iisdem, morum & vita impuritate, non temerandis. 2. Cor. 6. 19. *Vos estis Templum Dei, impurum ne attingite, nempe, si imaginem Templi non deceat immundities*, omnino non decebit ipsum *Templum*; verum tenenda hic *aurea mediocritas* (quam neglecta, multi *Hieroclastae* naufragium passi, his *Scyllæ* allisa, illis *charybdi* absorpta Ecclesia navi; eam, *venerationis Simulacro*, quidam *Idololatriæ*, alii, hujus fuga, *profanitate contaminantes*) si potest Clementissimum Numen, isthac via etiam langentes & fere emortuos, *Sacratarum Familia* suæ Legum nervos recreare, grassantem in *Sacris* morum pravitatem compescere, vellet, ut *potentis Spiritus* adoptionis virtute, Ecclesia hujus ævi, in *primævum* illud robur, quo tempore Apostolorum crevit & floruit, renovari possit; si hoc *monitum* meum, in *promotionem* salutis aliquius fidelis succedat, celebrabo *Nomen Iehovæ Patris Cœlestis* quo dicitur *atramentum* meum vocaverit in *communionem* premii illius quod præstat *Sangvis* dilecti *Fili* *sui*.

XXIV. Nunc reflecte. L. B. tuam *Conscientiam* ad ea quæ haec tenus ostendimus (imprimis eos, quos *Spiritus S.* *Inspectores* constituit A&E. 20, 28. *Ecclesiærum, Protestatione* illa, 2. *Tess.* 2. 1. obtestor) & Reverentiam domus Dei *Templorum*, in Te, per te, & per alios sollicitè procurator; proculdubio indigetus ille mos, in *Templis* variis effigiebus, *Picturis* ludicris, musicis instrumentis inconcinnis sepe ridiculis, ornandis, non est Christianus, neque fuit sic ab initio. Matth. 19. 8. *Templa* sacra Christianorum oratoria, characterem divinum tenent. *Quis* igitur præsumet eo intrare tanquam in *Forum, Tabernam, aut Braxatorium*: *Quis* tentat, ea *picturis, imaginibus*, hominum promiscue defunctorum cadaveribus polluere: *Quis* audet coram *Iehova* in *Domo Dei*, sedendo orare, stertere, ad modum funambulonis spatiari, pugnis baculis decertare, (quæ supplex coram *Rege* terreno facere non præsumeret) pulverem *sigillum* instar *circumforanei*, circumportando, aliis vel nolentibus obtrudere, *Templum* ingredi,

gredi, ut *macellum*, mox regredi; iterum recurrere, & paulo post vicissim cum *spiritu scalarum* & *scrau* excurrere, *alastorem* agere, *catellum* suum, loco *Psalterii* finu gestare, aliis *psallentibus*, instar *Quackeri* silendo oscitare? Tales profani gestus, velut crimina *Læsa Majestatis Divinæ*, clamant certe in aures Domini Zebaoth, in Templo & die sacrificii N. T. ubi, & quando luxuriantur vestitus gestu. *Jac.* 5. 4. 5. & provocant *Jehovam Zelotem*, ut fulminibus fæpius Tempa destruantur. *Sam.* 11. 3-7. 4: 11. *Esa.* 5. 17. 4: 3. 4. annon potius *Templum accessuri* cum Jacobo exclamabimus ad *Bethel nostrum*, hic Deus est, & ibi versabitur in *conspicu* Dei cum David *Psal.* 84. 1. 2. Eja sequamur sanctos Dei adoratores. *Psal.* 5. 7. & 26: 8. 96: 7. 8. 9. Patrum Pietatis formam, velut *Speculum intueamur*, indefinenter memores tragicí illius Programmatici Aula cœlestis. Honorantes me honorabo, me autem deficientes, deficiuntur. 1. *Sam.* 2. 30. *Psal.* 18. 27. & 91. 14. 15. 145. 18. 20. Quam sancte & merito nobis hic imitanda esset, *Fratrum Bohemorum Diligentia disciplina*, qui dato signo publico culum conveniendi, illico durante pulsu campane, (quod ipse vidi Szakolza in Hungaria, à reliquiis. *Fratrum B. consuetum*) omnes in *Templum convolant*. (*Esa.* 60. 8.) & cum, tota jam Ecclesia præsente *Psalmum cantare* incipiunt, statim Diaconi januas Tempi occidunt, ut nemo, medio cultus S. tempore, ingredi vel egredi queat, dicunt enim, ex *Malach.* 1. 13. 14. eum, qui ab exordio cultus usque ad exitum præsens non eset, *sacrificium Deo*, offerre, sine captie, mancum; claudum, corruptum ideoque maledictum.

XXV. His præmissis, illustranda restat Cautionis illius natura, sis paratus potius ad audiendum, quam offerre Sacrificia flutorum, id est, ne præfer aëtum secundarium cultus divini; illi, qui est *Principialis*; non itaque hic sermo est, de auriculari auditu, sed prædicto, nempe obedientia erga præcepta Dei, ut vulgata E. vertit, melior est obedientia, quam flutorum victimæ, conf. phrasin. 1. *Sam.* 15. 22. *Prov.* 21. 3. Samuel ait de Saulis Sacrificio. *Stulte fecisti*, non observando *Jelova mandatum*. 1. *Sam.* 13. 13. Videas enim fæpe Cainum Sacrificantem. *Gen.* 4. 3.

Acabum Sacco induitum. 1. Reg. 21. 27. Iehu zelantem. 2. Reg.
 10. 16, qui tamen Deo nullam præstant gloriam. Nuda enim
 Ceremonia cultus, nihil praefat præ oblatione stultorum,
 Prov. 7. 7-14. 1. Reg. 18. 28. si nempe, cultus non ex corde, fide
 preoccupato præstetur. 1. Tim. 1. 5. Rom. 10. 11. & 14: 3. Gen. 4. 3-4.
 sicut enim Deus est vivens Deus, ita *vivum cultum* requirit, sed
 velut *corpus* humanum, sine *Spiritu*, *cadaver* est, ita *corporalis*
exercitatio, in cultu divino, quam *pulsis* fidei *devoti cordis* non
 animat morticinium est. Rom. 6. 13. Jac. 2. 20. Psal. 62. 9. Atque
 hæc est Reverentia Templi. Novi T. spiritualis, singularis & Per-
 sonalis, prouti Rom. 12. 1-4. inculcatur, ut quivis fidelium
 Templum ingressurus, se totum in Templum Deo conse-
 crare debet, antequam Templum lapideum visibile intret,
 quod fecisse Macedones laudat Apostolus. 2. Cor. 8. 5. qui se pri-
 us Christo tradiderunt, antequam Apostolis traderent Elemo-
 synam Hierosolymam deferendam: id urget David. 1. Chron.
 22. 18. ut Principes Israëlis prius tota anima quarerent Iehovam,
 antequam ædificio *Domus Dei* manus admoveverent; sic Levites
 Num. 8. 11. priusquam intrarent Ministerii officia in Sancto
 facienda, ut viva hostia agitabantur à Moïse & Arone coram facie
 Iehovæ, in jus & libertatem appropinquationis ad Deum;
 non fecus Christiani accessuri Deum in Templo, vivam se
 hostiam παρασηται debent; vita Dei adfuit oportet in sisten-
 da se hostia viva, quæ non oritur ab ipso homine, sed ex-
 trinsecus à Deo inditur. 1. Joh. 5. 11. 12. *vitam illam Pater posuit*
 in *Filio*. Joh. 5. 21-26. 14: 6. 19. A&t. 3. 15. Psal. 30. 10. neque il-
 lius vita consors est, nisi qui per fidem membrum Christi
 factum est. Joh. 1. 12. 10: 10. Eph. 2. 4. 5. adeoque verum sit,
iustus ex fide vivit. Hab. 2. 4. Fides infert in animam Principi-
 um vita, Christum Jesum. Eph. 3. 17. Joh. 11. 25. 26. 1. Joh. 5.
 13. ubi autem vita est, ibi adfunt & virales actiones, conveni-
 enter *Vita Dei*, Rom. 8. 2. ut in S. Paulo. Gal. 2. 20, evigilant,
 ambulant, in Christo. Eph. 5. 14. 15. 1. Cor. 6. 20. 10: 11. quæ
 cum in plerisque Christianis requirit Christus D. mox ex-
 probrat illud dictum Ecclesiae Sardensi. Apoc. 3. 1. novi actiones
 tuas quod nomen habeas, quod vivas, sed mortuus es (quasi ple-
 rique

rique vitam ita componant, ut per *antiphrasin* dicerentur Christiani; velut *Sylva* vocatur *Lucus*, quia caret Luce, & *Pontus* græcis *Euxinus* dictus, hoc est *hosptialis*, quia ob frequentes incursionses pyratarum & tempestates minime esset *hosptialis*:) hoc dicit *Spiritus septem Dei habens*, inter quos est *Spiritus vita*, & cui constat; cui de Spiritu suo dederit. 1. Joh. 4. 13. & cui virtus illa vivificans. Marc. 5. 30. communicata.

XXVI. Sanctificatio ad Sacra peragenda, olim & *vestium mundatione & mutatione* peragebatur. Gen. 35. 2. Exod. 19. 20. Zach. 3. 3. Sic *Tempa viva Personalia Dei*, mutationis hujus *symbolicas vestes* requirunt; equidem de *externis vestibus*, *Templa accessu* satis videmus sollicitos plurimos, ut vel ex *anachorite*, purpuram cum *Achane* sibi induant. Jof. 7. 1-21. sed quod isti *munditiem* dicunt, mera *sordes* sunt coram Deo, & *Fasius ille Filiarum Sion*, sunt *excrements in oculis Jehovah*. Esa. 3. 26-30. & 4: 4. Ezech. 8. 6. adeo ut, ex illo habitu agnoscatur, *Origo Cananea*, *mater Hittea*, *Pater Amorreus*. Ezech. 16. 3. Amos. 9. 7. unde 1. Tim. 2. 9. 10. vetatur istius modi *ornatus in cincinnis, margaritis, vestibus splendidis*, quo locus fiat illi *vestitu* qui decent homines pierat profientes, *in amictu honesto, cum verecundia & modestia, & bonis operibus*; & nisi deponant ista *ornamenta coram Deo, subducet se Jehovah* è medio eorum, Exod. 33. 5-7. uti enim *lapis clamat de muro*, contra raptorem *depeculanter*, Hab. 2. 11. non minus *materia & forma vestium*, eorum immunda, contra eos in *domo Dei* protestatur: curet ergo quisque ut *vestitus mundis compareat in Templo suo & Publico*, coram Deo; *vestes ex heminibus non creant* ex se se, ut *jumentis & avibus* neque ab ipsis met, vel ab ipsa *Dorcade*, parari possunt, Act. 9. 8. 9. vendit illas solus Christus D. in *officina S. S.* Apoc. 3. 18. 7: 14. & quidem gratis, modo quis velit induere. Luc. 15. 22. Esa. 55. 1. Rom. 13. 14. Eph. 4. 24. sub hac solum conditione, ne *instar porci polluat*. 2. Pet. 2. 22. Rom. 6. 19. vel *perdatur* Apoc. 10. 15. *caveatque sollicite, ne novi hominis vestitum usurpet tantum ad conformatiōnēm sui huic mundo, sed ad conformatiōnēm suam cum Capite Christo*, plures enim sunt, qui *Sacrificia N. T. S. Cane usum & S. Concionum*

cionum auditum, eo loco habent quo Sichemite Circumcisionem, ut ex inde connubii ratio petatur, perinde pendentes, apud quos Sacris communicent. Gen. 34. 15. 16. 2. Reg. 16. 10-14. Ezech. 8. 11-16. & 16: 16-19. & 21: 26. non comedit tales Zelus Domus Dei, sed zelus Saulis erga domum suam. Psal. 69. 10, Esa. 22. 1-8. 1. Sam. 21. 2. zelus quidem multorum magnus est in sua causa. Luc. 9. 54-55. Nunquam Esau fervidior fuit in venatione ferarum, usque ad defatigationem. Gen. 25. 29. 30, quam illi in persequenda sua cupiditate, ambitione, in Templis confidentes. Psal. 10. 23. 19, sed in zelo domus Dei sunt Klaappi, Apoc. 3. 16. nullus zelus pro iustitia & contra peccata. Prov. 18. 9. 21. 25. valeat itaque apud Christianos Templum ingressos, abortatio: Hebr. 6. II. 12, 12; 28. 29. Herus enim hujus Dofs, Zelotypus est. Deut. 6. 15. Ut vel sufficio de domesticis, aquas amaras Zelotypia ejus bibendas cogat. Num. 5. 14-17. de pulvere Sanctuarii Dei profanati.

XXVII. Objicit hic Demas. (2. Tim. 4. 10.) Si ita sit Christiano homini cum Cultu in Templis divino; tum præstat corporis externe devotionis omni exercitio publico & templo abstinere, quam incurvare reatum Profanationis cultus divini, difficile enim est semper cor interno zelo ita affici, quoties cultus externus requiritur; Respondere potest talibus, id quod Christus D. in simili casu tergiversantibus respondit. Non omnes capiunt sermonem hunc, nisi quibus datum est. Matth. 19. 11. nam ubi vera & recta intentio animi ad honorem Dei in Culu adest, ibi non sit hypocrita, licet cultus tales externi infirmitatibus sint obnoxii; tumque locum tenet aliud dictum Christi D. de Legis majoris & minoris momenti requisitis. Matth. 23. 23. Luc. II. 42. haec oportet facere, illa autem non omittere. Nonne expresse per Joëlem c. 2. 16. Deus jussit ad Cultum publicum colligendos & parvulos ubera fugentes; sed quorsum quæso convocari jubet judicio destitutos, qui, quæ ibi agantur, ignorant; verum sic Deus cuius sapientia sapientior quam homines. I. Cor. I. 25. jubet fieri; non secus omnino corporis exercitia in cultu divino, ut parvulos sanctificare jubet. Rom. 6. 13. Psal. 57. 89. & 77: 2. 3. 99: 5. et si defectibus vacillent; prout enim infantes jussit adesse

adesse in cultu publico, quoniam *publica pericula ad ipsos etiam pertinent*. Deut. 28. 57. 2. Reg. 6. 28. 29. & *jus regni eatorum*. Matth. 19. 13-19. ita infirmitatibus obnoxia corporis exercitia religiosa ad cultum suum Deus componi jubet, quia *mors, uti eterna, sic & ex ea liberatio, ad corpus quoque pertinet*. 1. Cor. 6. 10. 20. Matth. 8. 8. 9. uterque, utriusque corporis & animæ, ad vitam & mortem eternam obligationis respectus, egregie adumbratur, in corporis exercitio in cultu divino, *dum se proficiens genitrix adorat Deum; lapsus enim ille corporis nostri ad terram, representat nobis nostrum lapsum in Adamo Primo*; cum verò finita adoratione, nos à terra elevando erigimus, nostram in *Adamo secundo, restitutionem & resurrectionem* ad vitam, clarissime effigiat, quod voce παραπτωμα ter repetitio. Rom. 5. 15. 17. 18. Apostolus etiam intimare gesti.

XVIII. Quin potius consideratis nostris in publico cultu defectibus, Templum sollicite frequentare, ibique affectus nostros debiles, vota flaccida eo magis excitare debeamus: quoties de nimia cordis nostri angustia, erga cœlestia. Col. 3. 1-4. ingemiscimus, & de *animi siveque nostræ quadam vacuitate, & evagatione percussimur*. Psal. 43. 5. Toties cum Davide nos stimulare debemus. Psal. 42. 6. *Cur dejicis te anima mea & perfreibis, sfera, suscita te, adhuc consuebor, psallam salutes mei Dei*: Præterea efficacia memoria recolamus Christi D. Promissum, Matth. 18. 20. 28: 20. quo in cœtu fidelium, sum am divinæ præsentis influentiam singulariter, (quod in privatibus nostris locis & catibus non promisit) appromisit. Esa. 40. 29. 31. Sicut, tempus peculiare habet Spiritus S. in sua œconomia opere procurando, nempe, die Dominico. Apoc. 1. 10. eodem modo locum destinatum œconomia sua habet *Templum, cœtus Ecclesiae*. Joh. 20. 19. 25. 26. Spiritus S. ubi vult spirare, ibi spirat, sed vult spirare in Ecclesia tantum, velut in *Horto villicationis sue*. Cant. 4. 16. Joh. 3. 8.

XXIX. Et sicut *Psalmi Davidici*, (& non ab hominibus privatum suo generio scripti Hymni) cantati, sunt *Spiritus S. sonus & vehiculum singulare*. 2. Reg. 3. 15. A&t. 16. 25. 26. 30. & 14. 24-31.

Eph. 5. 18. 19. 1. Cor. 14. 15. 1. Tess. 5. 19. 20. adeoque, quia illi Psalmi in Templis publicè canuntur; ita quivis fidelis, se in Templo convocata Ecclesia consoritem fore Spiritus S. communionis credere debet. 2. Cor. 13. 13. Rom. 15. 16. hoc respectu Christo D. ter in publico oranti, ter tantum ex cælo immediatè à Patre responsum fuit. Luc. 3. 11. & 9. 28. 35. Joh. 12. 28. Perinde in Templo orantes. Apoc. 11. 12. tantum sub lineam mensuram Spiritus S. Joh. 3. 34. Act. 2. 3. Eph. 4. 7. 1. Cor. 12. 11. registrati fuerint nempe, quod eodem loco solum, olio, letiria Spiritus S. demum perfundantur. Esa. 56. 6. 7. & bonis domus Dei N. T. implentur. Ps. 65. 4. & pingredine sanctuarii. Psal. 63. 3-6. 45; 8. persungantur ad Sacerdotium Regium. 1. Petr. 2. 9. Eph. 4. 8. 12. 15. 1. Joh. 2. 27.

XXX. Quod verissimum esse evincit, memorabilis Thome infidelitatis, à sacro Cætu. D. levi de causa emanentis, ideoque à Spiritus S. aspiratione privati, exemplum, qui tamen tempestive ad sacrum cætum reversus, illico Spiritu fidei donatus. Joh. 20. 22. 29. quo collineat institutum S. Pauli. Hebr. 10. 24. 25. Eph. 5. 19. & instruētio Aspbi, de Tentationibus ipsum vexantibus, in loco cætus Sanctuarii à Deo ipsi concessa. Psal. 73. 16-28. Discamus itaque in speculum Mosis orantis intueri. Exod. 17. 11. 12. (cujus remissas & labentes manus Aron & Hur sustinent) quomodo nam manus precum infirmæ, aliorum precibus conjunctæ triumphant vi communionis Sanctorum; quam adeo magni fecit B. Lutherus, ut sic exclamat in tessera decade Consolatoria, onus meum portant alii, illorum virtus fidei, trepidationi mee succurrat, aliorum jejunia, & orationes pro me sollicitæ, mei triumphi sunt. Paracletus promissus est Ecclesia. Rom. 8. 26. 27. qui lichenum sumans sufflat, & Orator noster C. D. in celis. Rom. 8. 29. judicium nostrum aliquamdiu in precibus sufflaminatum ad victoriæ. Matth. 12. 20. 21. Cum celestinate illo Paulino. 2. Tim. 4. 7. 8. deducet, ut licet fatigemur, vel etiam cum Mose concidamus, non tamen projecti pereamus. Mich. 7. 7. sed levati & sustentati. Psal. 73. 23. 24. perducamur in quietem domus Dei æternam in Cœlis. Matth. 25. 23-34.

A M E N.

COROL-

* (31) *

COROLLARIA DEF.

- I. *Tragici, Filiorum Aronis, Nadab, Abihu, Levit. 10. 1. 3. & Filiorum Eli, Hopni, Phineas 1. Sam. 4. & Saulis.*
1. Sam. 14. 12-14. & *Uzza*. 2. Sam. 6. 6. 7. & *Uzzia*,
2. Chron. 26. 16. & *Sacerdotum & Prophetarum Thren.*
2. 20. & *Zacharie*. Luc. 1. 20. exitus; quos propter
inordinatos suos in Sacrorum exercitio gestus, sorti-
ti sunt; exemplo & documento nobis sunt, quod
Sanctissimum Numen cultum publicum Ecclesie N. T. pro-
phanis suis gestibus *contaminantes*, impunitos neuti-
quam dimittat. Ezech. 8. 16. 18. Psal. 2. 11. 12. 1. Cor. 10.
7. II. 12.
- II. *Angelos bonos, cogitationes hominum nosse;* ideoque eos
ut nostros *intercessores apud Deum, adorandos esse.*
Negamus, neque *malos, cum damnatis hominibus un-*
quam restituendos, concedimus.
- III. *In Serpente Gen. 3, Omnes angelos malas, non solum*
secreto faderati, ad perdendum hominem inito, sed
& natura sua adfuisse, ex Marc. 1. 24. verbis, quid ti-
bi & nobis venisti nos ante tempus perdere & 5, 7. 9.
Titulo legionis & Luc. 22. 53. Matth. 25. 41. Eph. 2. 2. &
6. 12. liquidum est.
- IV. *Opera cultus religiosi, tam externi, quam interni, quam-*
vis sint excellentissima Deoque gratissima, attamen iis ho-
minem promovere gratiam vel gloriam, insciamur.
- V. *Exinde, quod fidèles dicuntur Domus. J. Christi & Tem-*
pla Spiritus S. Hebr. 3. 6. 2. Cor. 6. 16. 1. Cor. 3. 16. &
6. 19. Christum D. & Spiritum S. verum & Patri coeter-
num Deum esse. Afferimus.

* (32) *

- VI. *Coronam Testimonii.* 2. Chron. 23. ii. *Librum fæderis suis-*
ſe, adeoque cum *Fideles.* N. T. omnes sint ex *Sacerdotio*
Regio. i. Petr. 2. 7. 9. *sine Libro Fæderis,* nempe, *Bibli-*
is Sacris Templo die Dominico die Coronationis eorum Cant.
3. ii. *intrare,* Apoc. 15. 2. 3. Psal. 149. 6. *Sacrilegium*
eft. Hinc
VII. Pii Auditores, *Corona decus Doctorum & Pastorum*
Ecclesiæ vocantur. Phil. 4. 1. 1. Thes. 2. 19. 20. 2.
Cor. 1. 14.

004 6354
VD 18

82

VD 17

Rheo

B.I.G.

Farbkarte #13

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Blue

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

לְבִתְ יְהוָה נָאוֹת קָדֵשׁ

Psalm. XCIII. 5. *Domus Jehovæ ornatus Decentia*

SANCTITAS.

DISSERTATIONE PUBLICA

DE

REVERENTIA

TEMPLORUM

ECCLESIAE N. T.

CHRISTO DOMINO,

(*cujus Fideles Tempa, Domus sunt. Hebr. 3. 6.*

1. Cor. 3. 16. 17. 2. Cor. 6. 16.) propitio

PRÆSIDE

PAULO GYÖNGYÖSI,

à PETTYEN.

S.S. Theol. D. *Eiusdemque Facultatis, in Academia*

R. Viadrina, post carceres, & Exilium suum, Professore Ord.
h. t. Decano, Illustris Ecclesia Anglicane Presbytero.

In Auditorio Majori, H. C.

Die XX. Octobr. M DCC XXXI.

illustrata.

Defendente

JOHANNE NOUVEL,

Berolinensi.

FRANCOFURTI ad VIADRUM,

Typis TOBIÆ SCHWARTZII, Acad. Reg. Typ.

47